

Het huidige voorstel lezende lijkt het streven te zijn om thuisonderwijs om te vormen tot het letterlijk 1:1 thuis school naspelen en dit strak te controleren.

Het wetsvoorstel gaat naar mijn mening voorbij aan de vele waardevolle variaties die thuisonderwijzende gezinnen kennen en toepassen om juist die vorm van onderwijs te bieden die het beste bij ieder individueel kind past (intrinsiek gemotiveerd, vertikaal, richting, context- en ervaringsgericht). Het is zonde dat hier geen oog voor is want onderzoek toont aan dat thuis onderwezen kinderen juist vaak een prima ontwikkelingen doormaken (kennis & sociaal emotioneel). Er gebeurt in thuisonderwijs dus iets heel waardevols door sterk gemotiveerde ouders en kinderen die zelf de extra effort hiervoor maken.

Dit dreigt door dit wetsvoorstel helemaal gekraakt en vernietigd te worden en te worden omgevormd tot het puur volgen van de standaard schoollijn thuis. Vernietiging van kapitaal en omzetting van motivatie, enthousiasme en goede resultaten naar een eenheidsworst, afgedwongen door vergaande regelgeving en controle hierop. Dit terwijl hier volgens mij helemaal geen enkele aanleiding voor is. Want wat is het 'burning platform' waarom deze wijziging nu noodzakelijk is en deze regels opgelegd moeten worden en controle in deze vorm noodzakelijk is? Waar zijn de bewijzen dat de kwaliteit van onderwijs in thuisonderwijsland extreem in gevaar is dat er op deze wijze ingegrepen moet worden? Een dergelijke rechtvaardiging wordt mij onvoldoende helder en lijkt me te ontbreken.

Waarom ademt deze wet dit wantrouwen en naar mijn mening ook gebrek aan inzicht in de werkelijke realiteit van thuisonderwijs in al haar verschijningsvormen uit? Het lijkt alsof hiervoor geen ruimte mag zijn en de wetgever er zelfs geen interesse in heeft om zich hierin te verdiepen en met betrokken partijen die op dit gebied expert zijn de dialoog aan te gaan. Streven naar eenheidsworst (leerlijnen, kerndoelen, onderwijsplannen, alleen de ouder als leraar, onderwijs op één plek) en controle (onder andere huisbezoek en sancties) lijkt de benadering en dat vind ik doodzonde.

Zou het een idee zijn om hier vanuit de wetgever meer open in te gaan?: voer gesprekken met relevante thuisonderwijs belangenorganisaties, hoor over de praktijk en zie waar we elkaar kunnen helpen. Dat gaat niet alleen over regels en vormen van controle, maar ook over een open houding richting mensen die een zeer bewuste keuze voor thuisonderwijs maken, en kijken waar ondersteund en versterkt kan worden.

Een open benadering op basis van vertrouwen over en weer in plaats van een benadering van wantrouwen & controle zou hierbij zeker helpen. Ik geloof oprecht dat een dergelijke benadering van vertrouwen en onderlinge dialoog de kwaliteit van onderwijs in Nederland eerder zal verbeteren dan het huidige voorstel.